

HÄID KEVADPÜHI!

Hind 0,78 €

KESKNAÄDAL

ISSN 1406-9083

Ilmub aastast 1999

Nr 17 (896) 30. aprill 2014

RAHVA POLIITIKALEHT

10 aastat Eestit Euroopa Liidus

ENN EESMAA

nr 134

Loe juhtkiri lk 2

OUDEKKI LOONE

nr 138

Loe intervjuu lk 4-5

Korruptsioon riigiasutustes kasvab

Kohalikus omavalitsuses töötades olin harjunud kuulma pidevalt süüdistusi, et kohalik omavalitsus on üks suur korruptsioonipesa. Juba kolm aastat tagasi oli mul sellest jutust kõrini ja võtsin kätte sellise väljaande nagu „Kuritegevus Eestis 2009“.

MIHHAIL STALNUHHIN
Keskerakonna Euroopa Parlamendi valimiste kandidaat nr 132

2009
Selgus, et 2009. aastal oli Eestis registreeritud 203 korruptsioonikuritegu, kusjuures riigiasutustes oli neid toime pandud 111 ehk 54,7%, kohalikes omavalitsustes vaid 16% ehk 3,5 korda vähem.

2010
Võib-olla oli see juhuslik, arvasin ma, ja võtsin kätte aastaraamatu „Kuritegevus Eestis 2010“. Selgus, et ka 2010. aastal oli pilt

enam-vähem sama: korruptsioonikuritegusid registreeritud 223, neist 118 ehk 52,9% oli sooritatud riigiasutustes. Kohalikes omavalitsustes jällegi 16% ehk 3,25 korda vähem kui riigiasutustes. (Kui räägin riigiasutustest, siis need on ministeeriumid, nende alluvuses olevad inspeksioonid, kohtu- ja vanglasüsteem, politsei, autoregister jne.)

2011
Pilt ei muutunud eriti ka 2011. aastal, tollal pandi toime 196 korruptsioonikuritegu, neist 112 ehk 57,1% riigiasutus-

tes. Kohalikes omavalitsustes 18,4% ehk järjekordselt enam kui kolm korda vähem kui riigiasutustes.

Miks ma võrdlen neid protsente?

Riigiasutustes töötab palju vähem inimesi kui kohalikes omavalitsustes. See tähendab, et kui on vähem inimesi, aga korruptsioonitase on kolm korda kõrgem, siis intensiivsus korruptsioonikuritegude toimepanekul on riigiasutustes kordi suurem kui kohalikes omavalitsustes. Arvasin, et sellega võiks lõpetada, et mitte ainult mina ei loe neid aastaraamatuid

Stalnuhhin

„Kuritegevus Eestis“, kuid...

2012
Pauk käis 2012. aasta jaanuaris, kui president Ilves ütles intervjuus ajalehele *Financial Times*, tsiteerin:

„Meil on korruptsiooniga probleeme vaid kohaliku omavalitsuse tasemel, sest seal ei saa parlament läbipaistvuse osas seaduslikult sekkuda.“ Tähendab, tegelikult vohab korruptsiooniprobleem riigiasutustes, kus parlament saab olukorda sekkuda!

2013

Ja viimasest aastaraamatust lugesime välja – mul on teile kurb uudis! –, et ajavahemikul 2011–2013 on korruptsioon riigiasutustes suurenenud peaaegu 50%. See tähendab, et registreeritud korruptsioonikuritegude üldarvust on riigiasutustes, sh riigi eraõiguslikes asutustes toime pandud 76%! Korruptsioon riigiasutustes kasvab. Seda ei saa mitte märgata. Selle teema juurde peaksime lähiaastatel pidevalt tagasi tulema.

Ajavahemikul 2011–2013 on korruptsioon riigiasutustes suurenenud peaaegu 50%.

Korruptsiooni teemadel on vaja tõsiselt arutelu. Võib-olla uuringuid, võib-olla läbirääkimisi spetsialistidega, kes sellest midagi jagavad. Teemaga on vaja tegelda, sest muidu meie riik upub korruptsiooni. Kala mädaneb peast. Kui riigiasutustes pannakse toime 76% riigi korruptsioonikuritegudest, siis tuleb tunnistada, et tegemist on juba üliraske haigusega.

JUHTKIRI

10 aastat Eestit Euroopa Liidus

ENN EESMAA
Keskerakonna Euroopa
Parlamendi kandidaat nr 134

Kuulun kindlalt nende hulka, kelle arvates tegime 10 aasta eest ainuõige valiku, ühinedes Euroopa Liiduga (EL). Olen ennast pidanud mitte eurooptimistiks, vaid pigem eurorealistiks, ja kõige vähem europessimistiks. Ukraina tragöödia taustal võib igauks kergesti arvata, mis oleks juhtunud, kui Eesti poleks EL-is ja NATO-s, või mis juhtuks, kui Pronksõduri ümber lahvatanud sündmused koos mõne langenuga oleks toimunud eile.

Mind on alati materiaalseist tegureist rohkem köitnud euroopalikud väärtused ja põhimõtted. EL-ist saadav igakülgne, ennekõike siiski rahaline kasu on küll hea, kuid minu jaoks mitte otsustav. Tõsi, EL on täna teoreetilis-põhimõttelisel ja seaduslikul tasandil tunduvalt rohkem valmis ning lähemal täiuslikkusele kui igapäevaelus praktiliselt. Paljudes aspektides on ju veel raske võrrelda Rootsit ja Rumeeniat.

Ometi on kuulumine Euroopa Liitu vähemarenenud riikidele (nende hulka loen ma ka Baltimaad) suureks šansiks ja arengu kiirteks jõudmaks healuriikide keskmisele tasemele. Seetõttu rääkigem edaspidi rohkem euroopalike väärtustasandite toomisest Eestisse kui Eesti asja ajamisest Brüsselis.

KESKMÖTE: Ennekõike saavad Brüsselis hakkama ikkagi poliitiliselt toimekad, mitmekülgset elus ja töös kogunud inimesed.

Meie kuus eurosaadikut ei istu ju Euroopa Parlamendis ühise laua taga, sini-must-valge lipp ees. Nad ajavad seal eraldi tegutsevates ja üksteisega visalt võistlevates fraktsioonides Euroopa liberaalide, sotside, roheliste ja konservatiivide asja, kusjuures suunanäitajaks on tavaliselt suuremate esindustega liikmesriikide saadikud. Kuivõrd hästi ja lodusalt läheb Eesti asja ajamine nendesamad erakondade esindajate poolt Riigikogus, on ju kõigile teada.

Ühise meele leidmine EL tasandil on kordi raskem. Õnneks pole Euroopa Parlamendis opositsiooni, on vaid suuresti erinevad võimalused oma ideede elluviimiseks. On kerge arvata, mida suudab üks Eestist valitud saadik korda saata meie mõistes tõeliselt suures Euroopa Parlamendis töötavas fraktsioonis, kus tegutseb rohkem kui kaks sada inimest.

Päris adekvaatne pole ka järeldus, et Euroopa Parlamendi väiksemates fraktsioonides oleks väikeriikidest valitud saadikute võimalik mõjujõud tõenäolisem. Ennekõike saavad Brüsselis hakkama ikkagi poliitiliselt toimekad, mitmekülgset elus ja töös kogunud inimesed, mis loomulikult ei tähenda seda, et sünniaastanumber peaks olema võimalikult väike. Eurosaadikute hulgas on olnud neid, kes vaatamata tagasihoidlikule panusele kodumaises poliitikas on Brüsselis teinud kadestamisväärset karjääri. Paraku on siiski rohkem neid, kelle kunagine kodune poliitsära on kõrgkonkurentsis tuhmunud. Euroopa Parlamendi eripära on seegi, et ükski Brüsselisse valitud saadik ei tea, millises komisjonis või komitees ta valimisedu korral töötama hakkab.

Nii mõnigi liikmesriigi minister tegutseb Brüsselis harjumuspärasest hoopis kauge valdkonna komisjonis. Paraku käib see koguni eurovolinike kohta, kes peaks ju ometi olema liikmesmaade poliitiline koorekiht. Seega tunnustatud kompetents kodumaal ei tähenda veel garanteeritud seda, et saadud kogemusi saab ka Euroopa Parlamendis kasutada ning edasi arendada. Seega võiks Brüsselisse valida ennekõike sisult mitmekülgset saadikukandidaate.

Ei tea küll miks, aga kuus Eestist valitud eurosaadikut on seni hämmastavalt vähe teinud Euroopa Liidu kasulike kogemuste tutvustamisel meie rahvale. Ikka räägitakse ju tänagi veel Eestis Euroopa Liidust kui millestki võõrapärasest, millega meil on üsna vähe kokkupuuteid. Küllap seetõttu teataksegi meie eurosaadikute tegemistest Brüsselis nii vähe. Nad ise on oma rahva poolt suuresti unustatud, kuigi nende suured sissetulekud on rahva enamusele teada. Rohkem kui raportite koostamisest Brüsselis oleks meil vaja kuulda meie eurosaadikute soovitusi ja nõuandeid Eesti probleemide lahendamiseks. Paljudes Euroopa riikides on need probleemid ammu ja edukalt lahendatud. Seega toogu meie eurosaadikud senisest tunduvalt rohkem Euroopat Eestisse. Eesti on Euroopas niigi. Õnneks juba 1. maist 2004.

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee 6 273 465

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Priit Toobal: sotsid ei usalda oma poliitikut

Keskfraktsioon ei toeta Riigikogus esimese lugemise läbinud SDE eelnõu, mis lubaks Riigikogu liikmetel kuuluda linna- või vallavolikokku. Põhiseaduskomisjoni liige Priit Toobal (*pildil*) rõhutas, et kahte esinduskokku kuulumine pole põhiseadusega kooskõlas ning tegemist on sotside usaldamatusega oma kohalike liidrite vastu.

„Keskerakond leiab, et see eelnõu toob võimu kitsama ringi inimeste kätte, vähendab kohalikku demokraatiat ning suurendab võõrandumist inimeste ja poliitikute vahel. Kahe esinduskogu liikmeks olemine läheb põhiseadusega vastuollu, sest neid ameteid ei saa omavahel ühildada. Rääkimata sellest, et nii kitsendatakse oluliselt poliitikute ringi ja vähendatakse uute tegusate inimeste poliitikasse

jõudmist,” rääkis Toobal.

„Mulle tundub, et eelnõu taga võib olla ka sotsiaaldemokraatide usaldamatus oma kohalike liidrite suhtes, kelle paremaks kontrollimiseks ka riigikogulastele kohalikes volikogudes töötamise võimalus luuakse,” arvas Toobal. Ta lisas, et riigikogulane saab juba praegu kohaliku omavalitsuse volikogu töös osaleda komisjonide kaudu, kui soovitakse.

„Riigikoguliikmed on eriti just oma valimispiirkonnas teretunud nõuandjad ja Toompea info vahendajad. Ma ei näe põhjust, miks peaks sellele veel lisama ka volikoguliikme tiitli. Nii vähendame ju võimalust, et eri piirkondades kerib kohalike volikogude kaudu esile uusi andekaid poliitikuid,” lõpetas Toobal.

Urbo Vaarmann: Mootorrattad bussiradadele!

Riigikogu motosõprade toetusrühma esimees Urbo Vaarmann sõnas 25. aprillil toimunud mootorratturite olukorda ja võimalusi käsitletud arutelul, et Eesti motomeeste õigused vajavad ülevaatamist. Vaid ühiselt probleemidest rääkides on võimalik suurendada nii mootorrattajuhtide kui ka teiste liikleajate ohutust ning üksteisemärkamist.

„Mootorratturite ohutuse tagamiseks on võimalik nii mõndagi ära teha. Näiteks on paljudes Euroopa linnades tavapärase mootorrattaste lubamine bussiradadele. Ühelt poolt tagatakse sellega parem motojuhtide ohutus ning teiselt poolt vähendatakse oluliselt linnaliikluses kahe rattalaste sõelumist autode vahel. Tulemuseks on tõhusam liiklusvool ja ohutum liiklemine. Ka tänasel arutelul peeti seda mõtet mõistlikuks esimeseks sammuks,” sõnas Vaarmann.

„Tänasel laiapõhjalisel diskussioonil kerkisid esile veel mitmed murekohad. Motomeestele valmistab muret parkimine kõnniteel, mootorrattaste arvelevõtmine ja riigi vähene panus kampaaniasse „Märka kahe rattalist!“. Leian, et nende teemadega tuleb senisest tõsisemalt tööd teha,” märkis Vaarmann.

Riigikogu motosõprade toetusrühma korraldatud arutelust võtsid osa erinevate motoklubide, kohalike omavalitsuste ja riigi esindajad.

Võrreldes Lääne-Euroopaga on liikluskultuur Eestis endiselt kohati hoolimatu ja jõhker. Kuigi liikluspoliitsei on „rullnokkade“ ohjeldamiseks teinud head tööd, siis Eestis levib egoistlik jõul ja rikkusel põhinev mentaliteet (mida aastakümneid on kultiveerinud Reformierakond) kandub paratamatult üle ka liiklusesse.

Kui osa ühiskonnaliikmeid käitub üksteise suhtes iga päev alatult, siis liiklusrikkumiste eest mõistetavate karistuste määra suurendamine neile ei loe suurt midagi. Surmad ja õnnetused teedel-tänavatel saavad väheneda vaid siis, kui võimalikult suurem hulk inimesi mõistab, et elu kõige tähtsam komponent on lugupidamine oma ligimestest, sealhulgas kaasliiklejatest.

Mootorratturid on meil liikluses nõrgemaks pooleks. Ja seetõttu vajavad nad eriti kaitset. Kesknädal toetab igati Urbo Vaarmanni ideid, mis suurendaksid Eesti teedel sõitvate mootorratturite ohutust.

Kalle Muuli maksab valetamise eest trahvi

Kui eelmisel nädalal läbis meediat uudis, et ajakirjanik Kalle Muuli peab Harju maakohtu otsusega maksma 5000 eurot trahvi selle eest, et ta oma raamatus „Isamaa tagatuba“ esitas advokaat Üllar Talviste kohta ebatäpseid andmeid või, õigemini, valetas, siis ei korjanud portaaliid ega kanalid seda sõnumit just väga suure himuga üles. Vastupidi, uudis peideti väikses kirjas leheservadesse ja sellest libiseti üle ka eetris. Uudisteagentuur BNS pealkirjastas selle teemaga nupu „Talvistest kirjutamine läheb Kalle Muulile maksma 5000 eurot“, mis muidugi ei ole tõde – mitte Talvistest kirjutamine,

vaid tuntud advokaadi kohta valeväidete esitamine tõi Muulile kaela tuhandes trahvieurol, ja kuhjaga häbi veel pealekauba. Igatahes oli Kesknädal üsna hämmastunud, kuuldes Muulit pühapäeval taaskord riigiraadio eetris kõiki teisi elama õpetamas – kas ebausaldusväärne ajakirjanik on ikka nii õige, et usaldusväärset kanalil töötada? Superadvokaat Talviste andis valetajale igatahes väärrika vastulöögi. Kahju, et seda ei suuda teha need paljud Eesti kodanikud, keda kõiki meedias alusetult on pekstud. Lootkem siinkohal, et ülekohus kotti ei jää.

HIIBUS

Jäätmefirma Tallinna omandisse

Aastast aastasse saame üha sagedamini teada, kuidas rahvusvahelised ettevõtted lahkuvad Eesti majandusest. Või siis loobuvad uute investeeringute tegemisel valimast tootmistehaste rajamiseks meie kodumaad. Põhjuseid on mitu. Alates kvalifitseeritud oskustööjõu nappusest ja ebastabiilsest seadusandlusest kuni kõrgete energiahindadeni.

EDGAR SAVISAAR
Tallinna linnapea

Võtame ilmeka näitena Ida-Virumaal Kundas asuva 2006. aastal rajatud ning 153 miljonit eurot maksnud puitmassitehase Estonian Cell, mille avamisest ma kunagi osa võtsin. Selle omanikfirma *Heinzel Group GmbH* kavandas veel hiljuti rajada Eestisse ka 115 miljoni euro suuruse investeeringuna suure paberitehase. Kuid tulenevalt järsust, 40-protsendisest elektrihindade tõusust ning üldisest ebastabiilsusest, otsustasid nad Eestisse kavandatud tehase püstitada hoopis Austriasse. Põhjusel, et suurtööstuste (üle 200 GWh aastas) elektritariifide võrdlusest on näha: Eestis on elektri megavatt-tunni hind 35% suurem kui Austrias ning 69% suurem kui Rootsis. Kusjuures suure osa Eesti elektrienergia maksumusest moodustavad tarbijalt kohustuslikus korras sisse nõutavad elektriaktsiis ja taastuvenergiatasu, mitte aga elektrienergia tootmise

tegelik maksumus. Seega riigi majanduspoliitika selge suund on peletada Eestist eemale ettevõtted, keda riigi tulude suurendamiseks siia vajaksime.

Elektrihind laes ja majanduskeskkond ebastabiilne

Eelnimetatu oli vaid üks näide põhjustest, miks rahvusvahelised ettevõtted on sunnitud meilt lahkuma, kuigi sooviksid siin ettevõtlust arendada ja tuhandetele aktiivsetele inimestele tööd anda.

Eestist lahkumise teekonna on ette võtnud ka pikaajaline Tallinna hea koostööpartner jäätmemajanduse valdkonnas – *Veolia GmbH*. Selle rahvus-

linn enda koostööpartneri Eestist lahkumisega seonduvalt olukorras, kus tuleb langetada otsus, kuidas tagada TJT edasine areng. Kas lasta Veolial müüa nende omandis aktsiad parima hinna pakkujale? Teadmata, kui võrd kindlaks partneriks see Tallinnale osutub. Või siis kasutada aktsionäride lepingus ette nähtud aktsiate eelisostuõigust ning omandada kõik TJT aktsiad Tallinna linnale?

Jäätmemajandus ja poliitiline korrupsioon

Keerukaks tegi otsuse langetamise olukord, mis jäätmemajanduses juba pikka aega valitseb. Ajakirjandust jälgivad inimesed teavad hästi, et jäätmemajandus on üks peamisi valdkondi, milles toimub kõige otsesem poliitiline korrupsioon. Mis tähendab seda, et jäätmefirmad tellivad meile kõigile teada poliitikutelt Riigikogus endale sea-

Jäätmemajandus on üks peamisi valdkondi, milles toimub kõige otsesem poliitiline korrupsioon. Mis tähendab seda, et jäätmefirmad tellivad meile kõigile teada poliitikutelt Riigikogus endale seadusemuudatusi.

vahelise suurkontserniga on Tallinna linn mitu aastat üheskoos arendanud Jõelähtme vallas 67 hektaril asuvat AS-i Tallinna Jäätmete Taaskasutuskeskus (edaspidi TJT), mis teenindab enam kui 500 000 elaniku ja tuhandeid ettevõtteid Põhja- ja Lääne-Eestis ning Lääne-Virumaal. Seetõttu on täna Tallinna

dusemuudatusi. Seda eesmärgiga vähendada kohalike omavalitsuste otsustusõigust enda linna või valla haldusterritooriumil kvaliteetse ja elanikele soodsas jäätmeveoteenuse tagamiseks ning suurendada hoopis eraomandis prügifirmade omanike kasumeid. Mitmetel jäätmefirmade

LAHKUMINE:

Eestist lahkub Tallinna koostööpartner jäätmemajanduses – prantslastele kuuluv *Veolia GmbH*. *Veolia* alluvuses töötab 318 376 inimest 48 riigis. *Veoliaga* on Tallinn mitu aastat üheskoos arendanud Jõelähtme vallas AS-i Tallinna Jäätmete Taaskasutuskeskus (TJT).

teenistuses olevatel Keskkonnaministeeriumi ja Riigikogu keskkonnaministri juhtivatel selgrootutel noorpoliitikutel on endalgi majanduslikud huvid, mitte üksnes pankrotis olevas ja riiki miljonitega petnud kurikuulsas autotranspordifirmas (*AutoRollo – Toim.*), vaid ka taaskasutus- ja jäätmeärides. Täna on Eesti riigis tekkinud olukord, kus ühel pool näilist joont seisavad üksteist toetavad paljud kohalikud omavalitsused ja teisel pool mõned prügifirmasid esindavad noorpoliitikud. Täpselt samad isikud, kes uue koalitsioonilepingu järgselt püüavad lammutada Eesti suurimat ettevõtet Eesti Energiat, et enda sponsoritele sealt meelepäraseid tükk jagada.

Tallinn tahab ise omanikuks saada

Sellises poliitiliselt manipuleeritavas olukorras leidis Tallinna linn, et kõige kindlam on hetkel saada terviklikult AS Tallinna Jäätmete Taaskasutuskeskus omanikuks. Tagades sellega, et kaasaktsionäriks ei satu mõni tundmatu riulifirma, mille huvides on kiiresti palju raha teenida ning seejärel ootamatult ära kaduda. Allpool mõni oluline argument, millest otsuse langetamisel lähtusime:

1. Enamusaktsionärina on Tallinna linnal suurem otsustusvabadus TJT edasiste majandustegevuste arenduste suunamiseks;
2. TJT omanikuna tagab Tallinna linn ligikaudu 15 aasta pärast Jõelähtme prügilas nõuetekohase sulgemise ja järelhoolduse. Kuna prügilas puhul on tegemist keskkonnaohutliku objektiga,

siis väga pikaajalisel perioodil (ca 30 aastat), mille kestel peab toimuma suletud prügilas põhjalik järelhooldus ja reostusseire, on kohalik omavalitsus erafirmast stabiilsem ning kindlam vastavate kohustuste korrektseks täitmiseks;

Kindlasti jätkame tegevust kindlate koostööpartnerite leidmiseks jäätmevaldkonna ettevõtete seas. Sest vaid heast koostööst tulenevalt saame tagada teenuse parima võimaliku kvaliteedi ning soodsaima hinna nii Tallinnale kui ka paljudele Põhja- ja Lääne-Eesti inimestele.

Idarahaskandaaliga varjati suurvargust Partsi haldusalas

Eesti Ekspress avas skeemi, millega kadus EVR Cargo Läti tütarettevõttest *Livonia Rail Service* üle 600 000 euro. Lugu algas aastaid tagasi, kuid jõudis avalikkusse esimest korda alles 2011. aasta detsembris, kui Eesti Raudtee saatis välja pressiteate. Riigikogu korrupsioonikomisjoni liige Aivar Riisalu (pildil) ütles, et juhtumit tuleb põhjalikult uurida, sest niidiotsad näitavad halvas valguses nii Reformierakonda kui ka tollast majandus- ja kommunikatsiooniministrit Juhan Partsi. „Asjaolu, et Ahto Kalamees suutis riigiettevõttest segamatult kantida enam kui 600 000 eurot, näitab Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi ükskõiksust. Näib, et ministeeriumil puudub reaalne kontroll enda hallatavate allüksuste üle ja riigiraha kasutamist ei jälgita. Kui juhtumi mastaapsus selgeks sai, otsustas ametist lahkuda Eesti Raudtee tütarettevõtte EVR Cargo juht Jaanus Paas. Samas oleks pidanud ametist lahkuma ja seeläbi vastutuse võtma minister Juhan Partsi,“ sõnas Riisalu. Tema sõnul lisab võrtsi veel see, et Eesti Ekspressi andmete kohaselt laenas Kalamees ebaseaduslikult välja kantitud raha Marek Leenurmele, keda ajaleht seostab Reformierakonnaga. „Kas on võimalik, et riigiettevõttest varastatud raha liikus edasi Reformierakonna kontorisse?“ küsib Riisalu. Riisalu arvates vajab segane juhtum majandusministeeriumi tähelepanu. „Seni on see kõik justkui avalikkuse eest varjul

olnud, kuid nii massiivne vargus ja selle täpsemad detailid peavad jõudma avalikkuseni. Värske minister Urve Palo peab loos põhjalikuma uurimisega selgust tooma,“ lõpetas Riisalu.

24. aprilli Ekspressis kirjeldatud rahavargus näitab Kesknädala hinnangul ilmekalt, kui sõltuv on meedia parempoolsetest erakondadest. 2010. aasta detsembris, kui taasiseseisvunud Eesti üks suuremaid riigivargusi avalikuks sai, ei pööranud meedia sellele mingit tähelepanu. Sel hetkel oli Riigikogu valimiseni jäänud kolm kuud ja leheneegritel tuli täita poliitilist tellimust – kõik kanalid pandi pasundama Keskerakonna „idarahaskandaali“, mis pärast valimisi traditsiooniliselt sisinal kokku vajas. Tollane Kaitsepolitsei juht Raivo Aeg võiks tunda piinlikkust, et lasi end tollasel siseministril Ken-Marti Vaheril olematul teadusmaterjalidel põhinevasse poliitilisse kättemaksuaktsiooni segada. Just IRL soovis näha ülepaisutatud „idarahaskandaali“, sest Partsi haldusalas toimunud ulatusliku riigivarguse avalikustumisel olnuks reformistidel ülikeeruline 2011. aasta kevadel IRL valitsusse võtta. Seega taaskord lugu eestilikust „ajakirjandusest“, kes juudasentide eest on loobunud tõerääkimisest ja kokkuvõttes oma väarikusest. Mõnele leheneegrile anti idaraha-vale eest koguni suure rahaline välisriigi preemia! *Indrek Veiserik*

Keskerakondlased avaldavad presidendilossi ees meelt

Pühapäeval, 4. mail kell 12
Kadrirus presidendilossi ees meeldetuletusmiiting

Tuletame rahvale, meediale ja Vabariigi Presidendile meelde, et aasta tagasi häälitati Riigikogus maha Keskerakonna kaks olulist elinõu – Vabariigi Presidendi otsevalimisest ja rahvaalgatusest.
Kogunemine KUMU ees alates kella 11.30.

Keskerakond kutsub kõnekoosolekul tugevdama kodumaad presidendi otsevalimiste ja rahvaalgatuse kaudu!

TELETALLINN

Kell 17.00
Pühapäeval, 4. mail Rakvere Teatris
Esmaspäeval, 5. mail Võru "Kandles"
Teisipäeval, 6. mail Valga Kultuurikeskuses

Tallinna TV vaatajatega kohtuvad: **Edgar Savisaar, Oudekki Loone, Helen Lausma-Saar, Alen Veziko, Uku Suviste, Revo Raudjärv**

Tasuta pääsmed saadaval Piletilevis ja Statoilis

Euroopa Parlamendi saadiku eurosissetulek

Täienduseks 2. aprilli 2014 Kesknädalas ilmunud kirjutisele „Algab tormijooks Euroopa pudrumägedele ja piimajõgedele“

Euroopa Parlamendi saadiku eurosissetulek	
Maksimaalselt 17 000 eurot igakuised netohüved	Igakuised kaudsed hüved
6200 eurot töötasu (tulmaks on maha arvestatud)	18000 eurot kuus abipersonali palkamiseks
6000 eurot päevaraha osalemise eest (306 eurot päevas x 20 tööpäeva = 6000)	2-toaline büroo Brüsselis, 1-toaline Strasbourgis
4000 eurot nn esindustasu arvete esitamisel	kaks äriklassi lendu nädalas
800 eurot muudeks kuludeks (aasta peale eraldatud summad jagatud 12-ga)	ligi 200 eurot nn lennukompensatsiooni nädalas
	fraktsioonide eraldised näituste, kontsertide korraldamiseks ja koduriigist külaliste kutsumiseks
	0,49 eurot isikliku sõiduauto kilomeetri kohta (koduriigis aastas kuni 24000 km x 0,49)

Parlamendisaadiku kuu töötasu on 38,5 protsenti Euroopa Kohtu kohtuniku põhitöötasust.

Viie tööaasta eest Euroopa Parlamendis saadav pension on 1300 eurot, kümne aasta eest saadav 2600 eurot.

Poola eurosaadik Marek Migalski kinnitab, et ta teenib liiga palju – kolmekordse Poola presidendi palga. Migalski sulest ilmus äsja raamat „Euroopavastane Parlament“ (*Parlament ANTY europejski*), mida võib nimetada euronahadega kombineerimise käsiraamatuks. Migalski vihjab, et legaalne pillamine toimub parlamendi vaikselt heakskiidul. Hüvede tarbimisega hõivatud saadikutele ei jätku aega tööga tegelemiseks, see aga võimaldab suurriikidel rahulikult oma poliitikat ellu viia. Raamat on tõenäoliselt osa poliitiku valimiskampaaniast Euroopa Parlamendi valimisteks.

Poola veteransaadikute soovitud algajatele

Eelkõige soovitakse läbi lugeda ja meelde jätta Euroopa Parlamendi liikme käitumisjuhend. Muu hulgas on väga oluline olla omakasupüüdmatu, usaldusväärne, avatud, hoolikas, aus, vastutustundlik ja hoida parlamendi mainet. Oma töös tuleb lähtuda üksnes avalikust huvist. Reeglite rikkumisele võib järgneda karistus kas päevarahade

või esindustasu vähendamisenä, tööülesannete täitmisele ajutine kõrvaldamine või muu sanktsioon. Saadiku eksimised jäädvustatakse parlamendi veebisaidile kuni ametiaja lõpuni.

Seejärel tuleb endale selgeks teha parlamendi topograafia; sellised täheühendid nagu PHS või ASP. Näiteks ASPIG02 või 14E260 tähistavad saale ja büroosid. Parlamendihooned nii Brüsselis kui ka Strasbourg'is on tohutusuured ja esimestel kuudel liigutakse koos assistendiga.

Tuleb osata võõrkeeli. Kuigi dokumendid koostatakse kõigis ametlikes keeltes ja ka sõnavõtted tõlgitakse, ei kehti see saadikute omavahelise suhtlemise kohta. Kes inglise keelt ei oska, see raiskab vaid asjatult aega.

Oma mõtteid tuleb osata väljendada selgelt ja lühidalt. Sõnavõtu pikkuseks on keskmiselt üks minut. Kui aeg saab läbi, lülitatakse mikrofon välja.

Parlamendi juures töötab 22 komisjoni. Komisjon tuleb valida selline, milles oled võimeline kaasa rääkima.

Oluline on kompromisside tegemise oskus ning kolleegide ja fraktsiooni otsuste usaldamine. Üks Poola saadik julgelt kinnitada, et üheksakümnel juhul sajast ei tea 90% saadikutest, mille poolt või mille vastu nad hääletavad.

Hea näitena tuuakse Saksamaa ja

Prantsusmaa eurosaadikuid, kes on pidevas kontaktis oma ministritega ja teavad täpselt, mida Berliini või Pariisi seisukohast on oluline Brüsselis korda ajada.

Eurosaadikut kaitseb saadikupuutumatus, kuid selle taha ei saa püüda juhul kui saadik tabatakse otse teolt. Kulub aasta, enne kui saadik mõistab, millise ukse peale tasub koputada.

Saadik peab olema aktiivne ja tulemuslik. Kui võrrelda *VoteWatchEurope* lehekülgedel Poola saadikute aktiivsust Eesti saadikutega, siis poolakad on meie Europarlamendis olevatest endistest kolleegidest mitmeid kordi aktiivsemad.

Poola allikatele tuginedes Rita Makarova

Oudekki Loo

Kesknädal tegi intervjuu Euroopa Parlamendi kandideeriva poliitikateadlase Oudekki Loonega. Ta tutvustab enda päritolu ja taustsüsteemi, ning ütleb ka, et kui Eestimaa inimesed tegelikult otsustavad oma tahet näidata, tulevad valima, tulevad tänavale, kirjutavad oma saadikutele, siis ei loe see, kui palju kellelgi on raha. Loone sõnul on Eesti nõnda vaene sellepärast, et meie valitsus ei taha tegelda poliitikaga, mis on rahvale kasulik. Valitsusel ei ole julgust või tahtmist pankadele maksud peale panna.

Kui astusid talvel Keskerakonda, lükkasime intervjuu Sinuga edasi põhimõttel “küll jõuab”. Nüüd, kui kandideerid Euroopa Parlamenti, pole enam kuhugi lükata! Peame algama algusest – tutvusta ennast. Milline on olnud Su kujunemiskäik: kodu, haridus, tegevus?

Ma õpetan ülikoolis, teadustööna uurin inimeste liikumist ja riigi võimalust seda mõjutada. Mind huvitab eelkõige rände majanduslik pool. Ka poliitikas tahan keskenduda tööle, inimese võimalusele leida tööd ja eneseteostust seal, kus ta on sündinud. Euroopa Liit peab olema inimeste Euroopa, kus kõigil on võimalus elada head elu enda valitud viisil.

Üles kasvasin ma Tartus, Annelinna paneelmaja korteris, kus seinad olid tihedalt täis raamaturiuleid.

Annelinna hoovides (ja keelatud ehitusplatsidel ja lubatud parkides) mängisime kõik koos, ükskõik kes meie vanemad ka polnud, ülikooli õppejõud nagu minul, või tööliised, õpetajad, müüjad, luuletajad...

Suved veetsin vanavanemate juures Võrumaal Antslas, kus raamaturiuleid oli natuke vähem tihedalt, aga väljas see-eest suur aed, mets ja hommikul kastene rohi. Mu ema on matemaatik, isa filosoof ja ajaloolane. Haridust on meie peres alati tähtsaks peetud: kõik vanavanemad olid kõrgharidusega, ka vanaema ema oli koolijuhataja.

Elukutselt on aga sugupuul meil tegelikult väga kirju, esivanemate hulgas on nii tublisid talupidajaid kui ka lihtsaid raudteetöölisi, aga ka näiteks Saaremaa talupoisist end tsaariaegse Petrogradi tipprätsepa üles töötanud vanavanaisa. Kuigi kõik mu esivanemad on alati ühiskondlikult aktiivsed olnud, olen mina esimene, kes otsustas parlamenti kandideerida.

Mihkel Raud oma “Kolmeraudses” peaaegu et üritas Sind vägistada, karjades mitu korda: “Miks astusid Keskerakonda?!” Kunagi oli ju juhtum Tõnu Trubetskyga, kui mäletad. Kas Keski astumine nõuab ebainimlikku julgust?

Sotsiaaldemokraatlikku erakonda äsja astunud Mihkel Raud oli ju väga nunn! Kuid, tõsisemalt, Keskerakonda astumine muidugi nõuab

julgust. Kodanikuulgust! Julgust endale tunnustada, et sinu tänav, sinu küla, sinu linn, sinu töökoht muutub paremaks ainult siis, kui sa ise midagi ette võtad. Euroopa, riigi või ka linna ja valla valitsemise juurde on asja ainult neil, kes julgevad tahta midagi paremaks muuta ja selle eest ka vastutada. Niisama au või elukogemuse pärast poliitikasse pürgijad võiks parem olemata olla. Keskerakond koondabki selliseid inimesi, kellel on julgust midagi teha ja vastutust võtta.

Sa ei varja oma üsnagi vasakpoolsid vaateid. Kas on Sulle kunagi ette heidetud, et oled kommunist? Teed oma akadeemilist tööd Itaalias ja...

Tihti küsivad idaeurooplased, et “miks Itaalias nii palju kommuniste on, kas nad ei tea, et Stalin oli halb mees”. Üks mu Itaalia tuttav vastas sellele, et “teil Nõukogude Liidus ei olnud kunagi kommunismi, meil Emilian [Itaalia maakond] natuke oli”. Täna ei ole enam oluline, milliste ajalooliste siltidega me inimesi märgistame ja mida need sildid erinevates riikides tähistavad. Oluline on see, milline tulevik eest me võitleme. Millises Eestis ja Euroopas tahame elada mõne aasta pärast. Ma tean, et mina, nagu ka paljud mu kaasmaalased, saan olla rahul ja õnnelik vaid siis, kui ka teised mu ümber seda on.

Kuidas leidsid enda jaoks Itaalia? Mis paelub seal enim? Miks mitte Prantsusmaa, Hispaania või Kreeka, mis samuti vanad kõrgkultuursed riigid?

Kirjutades oma doktoritööd immigratsioonist, avastasid, et paljud autorid, keda tsiteerin, on töötanud Bolognas, Itaalias. Siis küsisin endalt: „Aga miks mina seal ei ole?“ Nii ma läksingi, organiseerisin Tallinna ja Bologna vahelise üliõpilaste vahetuse lepingu. Hiljem on mind sealse ülikooliga sidunud uurimistööd. Itaalia on väga hea näide sellest, kui palju erinevaid viise on inimeste tööandres. See andis mulle hindamatut kogemust ja rohkesti teadmisi.

Hiljutises intervjuus Postimehele ütlesid: “Kui Euroopa jääb aga seesuguseks nagu praegu,

Kersti Sarapuule juubeli puhul!

Tuhandeid lilli õitsegu Sulle,
Tuhandeid rõõme saatku
Sind teel!
Päikest ja kevadet naudi
Sa jälle,
Tervist ja õnne Sul soovime
veel!

Sõbrad ja teekaaslased
Keskerakonnast ja
Kesknädalast õnnitlevad
Sind sünnipäeval 5. mail

Keskerakonna Tartu üritused

Laupäeval, 3. mail
talgupäev. Koguneme kl 11 Karete
bussipeatuses (bussid 4 ja 9)

Teisipäeval, 6. mail kella 10–12
nõustab tartlasti erakonna büroos
(Ülikooli 12) jurist **Asta Liivak** (tasuta).

Esmaspäeval, 12. mail kl 10 kohtuvad
seniorid Tartu büroos Riigikogu liikme
Jüri Ratasega.

Esmaspäeval, 12. mail kl 11
kohtub Riigikogu liige **Jüri Ratas** tartlastega
haridusosakonna saalis (Raekoja plats 12).

